

det var vigtigt, og som om vi havde en statskirke?

Vi skal huske på, at de, der udtaler sig om kristendom og kirke i den danske folkekirke, udtaler sig på egne vegne. Vi har netop ikke nogen statskirke, vi har ikke nogen pave, og derfor kan enhver frit udtale sig, præsterne dog naturligvis med de begrænsninger, som kirkelovgivningen sætter.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Søren Krarup.

Kl. 15:27

Søren Krarup (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, som ministeren siger, at vi på mange måder er ganske enige. Sagen er jo her, at Anders Gadegaard, der er domprovst i København, har talt på den danske folkekirkes vegne i et brev til 138 muslimske religiøse ledere, hvori der siges kristelige uhyrligheder, såsom at kristne og muslimer er enige i, at der ingen gud er uden gud, at gud er en og hans er æren og magten i evighed, kort sagt at kristendom og islam til syvende og sidst går ud på det samme. Det er jo af en dansk teolog, en luthersk teolog, simpelt hen en uhyrlighed og også for så vidt en svigten af hans embede.

Men jeg giver ministeren ret i, at det ikke er hendes opgave at være teologisk autoritet, og derfor stiller jeg faktisk også spørgsmålet, om hun ikke finder det uklædeligt og upassende, for det er jo altså en lidt svagere anklage, fordi man så bare beder om hendes egen vurdering af det. Men der er én ting, jeg synes jeg vil bede ministeren om som minister lige at tage stilling til, og det er, at Anders Gadegaard tager folkekirken til indtægt for sin teologiske uhyrlighed, når han skriver, at han har sendt et svar på vegne af kirker i Danmark til de muslimske lærde. Og det er jo folkekirken. Det er jo folkekirken, han dermed tager patent på eller taler på vegne af, og det er jo en uhyrlighed, eftersom ingen kan tale på folkekirkenes vegne.

Jeg synes, naturligvis uden at jeg vil gøre ministeren ansvarlig for det, som egentlig er biskoppens ansvar, at jeg godt lige vil spørge ministeren, om hun ikke synes, det både er uklædeligt og usmageligt, at en dansk domprovst på vegne af folkekirken siger sådan nogle uhyrligheder.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Kirkeministeren.

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu ved hr. Søren Krarup jo godt, at den her regering jo under ingen omstændigheder ønsker at være smagsdommere, og jeg ved ikke, hvad der er værst, om man vil være statskirke eller man vil udtale sig om smag. Jeg står jo her som medlem af regeringen, og som sådan vil jeg ikke give mig af med smagsdommeri. Jeg bliver oven i købet bebrejdet, hvis jeg i pressen tillader mig at skrive noget, for så er jeg pludselig debattør, og det må jeg så ikke være. Jeg vil så sige til hr. Søren Krarups begejstring eller det modsatte, at det har jeg så i øvrigt tænkt mig at fortsætte med.

Men altså her i spørgetiden må jeg sige, at jeg synes, vi to skal holde fast i det, vi er enige om, nemlig at ingen kan udtale sig på folkekirkenes vegne. Det skal vi lade være med at gøre for meget ud af, som om vi tror på, at det er på folkekirkenes vegne, for så har vi tillagt de personer for megen betydning.

Når det så nævnes, at det er et svigt af en præst, er det jo, som hr. Søren Krarup også selv forudsætter, klart, at hvis vi begynder at nærme os noget, som præsten ikke må sige og mene, hvis han vil være medlem af den danske folkekirke og være præst i den danske folkekirke, ja, så henhører det under biskoppen.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Søren Krarup.

Kl. 15:30

Søren Krarup (DF):

Jeg vil som medlem af den danske folkekirke sige, at jeg føler mig stærkt krænket over, at folkekirken skal misbruges til biskoppens ukristelige politiske anliggender. Det var måske også ganske rimeligt, om kirkens minister fuldstændig som enhver anden i folkekirken sagde: Jeg vil ikke finde mig i, at der er nogen, der taler på kirkens vegne, og slet ikke, når de siger så uhyrlige ting.

Nu har jeg læst nogle af de ting, som blev sagt, og det er jo altså simpelt hen ensbetydende med et totalt forræderi af folkekirken som evangelisk-luthersk. Naturligvis ved kirkeministeren, at i Den Augsburgske Bekendelse, som er den danske folkekirkes bekendelse, hedder det i artikel 1, at muhamedanerne, mahometisterne, er kirkens modstandere, dvs. er kættere. Det vil sige, at der her siges noget, som simpelt hen er ganske uacceptabelt fra en evangelisk-luthersk præsts side, og jeg vil så lige spørge – og jeg ken-